

Nyírfás Pyrker Dezső

Az Et. figyel

A Vének Tanácsa elrendeli, hogy a járművekben utazó kutató robotok a lehetőségek szerint a megfigyelt uralkodó fajhoz való külső hasonlóságra törekedjenek olyan esetben, ha leszállni kényszerülne nek vagy járműveiket elhagyni. Ilyen, el nem tervezett esetben, az uralkodó, illetve a vizsgált fajhoz kell alkalmazkodniuk. Tekintettel eddigi tapasztalataikra, kihasználhatják azok külsejének sokféleségét, így elkerülhetik a leleplezést. A lehetőségekhez képest utánozzák a lények mozgását, magatartását, kommunikációs képességeiket. Eszközeik használatát illetően szerezzenek minél alaposabb ismereteket, bármennyire is szokatlanok, elavultak is.

Készüljenek fel rendkívüli körülményekre, arra az esetre, ha lehetőség nyílik közvetlen analízishez. Alkalmazkodjanak az atmoszferikus változásokra. Számítsanak arra, hogy az energiafelvétel nem a megszokott módon működik. A tervezésük során minden lehető el kell követni, hogy képesek legyenek megszokni a rendkívüli körülményeket.

Fontos, hogy a hasonlatosság ne jelentsen a Kollégium számára megkülönböztetetlenséget. Figyelmet csak akkor igényeljenek, ha azzal tetteiket, gondolkodásukat igényeinknek megfelelő módon befolyásolni képesek. Ilyen érdekből se tegyenek az objektum viszonyai között fizikai, biológiai értelemben megmagyarázhatatlan tetteket.

(A „csodatevés” felesleges figyelmet, esetleg ellenséges cselekmények iránti igényt kelthet. Ilyenre az ottani időszámítás szerint több esetben is sor került, s soha nem vezetett jó eredményre.)

Figyelmeztetés a jelentéstevők részére:

Törekedjenek a rövidsége. Minden felesleges szó a Kollégium idejét rabolja!

I. jelentés

A kudarc oka a Vének Tanácsának az a legutóbbi döntése, miszerint a felderítő robotok legyenek hasonlatosak, de ne legyenek ugyanolyanok, hibásnak bizonyult.

Amikor lezuhantak, azóta tudnak rólunk valamit, illetve azt tudják, hogy vizsgáljuk őket. Legalábbis ezt gondolják. Minden járművünket figyelik, de szerencsére nincsenek újabb bizonyítékaik. Képzeletük mozgatja őket.

Az a véleményem, hogy nem a legjobb módszert alkalmaztatja a Vének Tanácsa. Lassabb, de hosszabb távon sokkal sikeresebbnek látszik a Kollégium módszere.

„Beépülés a biológiájukba!” Ez a jelszavunk, módszerünk. Csak türelem kell hozzá. Addig is páholyból nézhetjük a műsort, amit bemutatnak. Néhány száz ottani év, és küldötteink tevékenysége eredményeként fokozatosan felszámolják önmagukat. Attól kezdve nem kell tartanunk fenyegetésüktől.

A mi küldötteink leleplezésétől sem kell tartani. Őket, legalábbis

legtöbbjüket, ünnepelt, megbecsült, kiváló tudósként, a haladás bajnokaként, feltalálóként ünneplik, sőt egyiket-másikat megmentőiknek tartják.

Nem vitás, hogy voltak eredménytelen próbálkozásaink eddig is, például a gúlaépítők korában, vagy amikor a csillagászokkal akartuk gondolkodásukat megváltoztatni, de mindig sikerült nekik valami kegyetlenséggel véget vetni igyekezetünknek. Akkoriban még azt hittük, hogy meg lehet őket változtatni, hogy megvilágosodjon elméjük, ehelyett felvilágosultak. Legjobb küldöttünk is kudarcot vallott, még be sem fejezték munkájukat, már kiiktatták, mintha csak sejtették vagy tudták volna, hogy eredményesek lehetnek, pedig nekik csak szavaik voltak. Akadtak utánzóik, azok mindig akadnak, de egyik sem volt olyan sikeres, olyan rövid idő alatt, mint a mi legjobbunk. Őt még ma is tisztelik sokan, mások visszaélnek tanításaival.

A mostani módszer talán eredményes lehet. Már nem akarja a Kollégium sem megmenteni őket. Engedik és elősegítik, hogy kiirtsák egymást. A feltalálók nem feltétlenül fegyvereket adnak a kezükbe, hanem gondolatokat. Megtanulták attól a kétezer évvel ezelőttitől, hogy csak gondolattal is le lehet őket győzni. Szép szavakkal, jónak látszó eszközökkel, olyanokkal, amelyek a nagyszerű gondolatokat gyorsan terjeszteni képesek. Az ideák, a filozófia, az eszmék készen állnak, a fegyverek is rendelkezésükre állnak, már csak a megfelelő pillanatnak kell eljőnie ahhoz, hogy az eszmék mindenhol hatni tudjanak. Nincs már messze az idő!

A Vének Tanácsa be fogja látni, hogy a Kollégiumnak igaza van.

A Jelentéstevő

1. beszélő:

Nekem olyan mókásnak tűnik az a mód, ahogy ki vannak alakítva. A legfelső részükön vannak az érzékelők. Ahogy a gázt vételezik azon a két kis lyukon, ami elől van nekik, az olyan vicces. Képzelheted, hogy ha azt valamivel bezárják, akkor abbahagy mindent, amivel foglalkozott, aztán csak szétmállik.

2. beszélő:

Ahhoz azért azt a nyílást is el kell zárni, ami alatta van. Azt a nyílást másra is használja. Ott tömi magába időnkint a fűtőanyagot és a folyadékot. Ami sokszor olyan, mint amiből a mi világunk van. Az a bosszantó, hogy rá vannak szorulva a vízre. Ezt én elviselhetetlennek tartom. A víz a legszentebb dolog a mindenségben. Egyesek azt állítják, hogy az ott uralkodó faj is a víz szülötte, mégsem tisztelik.

1. beszélő:

Nem hiszem, hogy így lenne. A gáz az, ami kell neki. Két nyílása van, ahol be tud neki menni, meg ki is tud jönni. Tulajdonképpen több nyílása is van, nem is tudom, hogy mire valók. A gázt arra is használja, hogy rezgéseket generáljon maga körül, tudja rezegtetni, akkor hangokat gerjeszt.

2. beszélő:

Látom, foglalkoztál a kérdéssel, de azt tudod-e, hogy egy idő után képes elfonnyadni, aztán elmállani, mint aki nem jut gázhoz.

1. beszélő:

Mennyi idő után?

2. beszélő:

Nincs rá szabály. Van, amikor már az elején, amikor még nem sokat használta a nyílásait, képes megszűnni, mások tovább vannak, de egy idő után valósággal kiszáradnak.

2. beszélő:

Akkor mi lesz velük?

1. beszélő:

Nem igazán tudom. Van, akit el-
égetnek vagy elásnak, vagy a folyók-
ba dobnak, és megmérgezik velük a
vizeket. Már ezért nem érdemlik meg
a kíméletet.

1. beszélő:

Mi lesz velük?

2. beszélő:

Úgy tudom, hogy kiirtják egymást.

1. beszélő:

Mikor?

2. beszélő:

Remélem, hogy nemsokára. De a
pontos idejét még nem tudom.

A Vének Tanácsa felszólítja a Kol- légiumot, hogy tartson beszámó- lót a víz pillanatnyi helyzetéről.

A Kollégium beszámolója

A vizsgált objektum rendkívül vízgaz-
dag. A víz több lehetséges formában
fordul elő, vannak nagy összefüggő
területek, ahol egyre csökkenő mér-
tékben ugyan, nagy számban élnek
hozzánk hasonló lények, de nem bír-
nak azzal az intelligenciával, mint mi.
A víz hőmérséklete változó az elhe-
lyezkedéstől függően, de folyamato-
san körforgásban van.

A másik előfordulás a megszilár-
dult állapot, ami alacsonyabb hőmér-
sékletet feltételez. Ezekben belül nem
észleltünk sok életet, de körülötte
és közelében szárnyas és szárnyatlan
életeket tapasztaltunk.

Nagy mennyiségben fordul elő pá-
ra alakban, ezeket az objektumokat
körülvevő gáz tereli változó irányok-
ban és változó erősséggel. Gyakori,
hogy lecsapódik, ilyenkor szilárd vagy
folyékony alakban éri el a felszín.
A felszínen, sok helyen összegyűlik,
és a gravitációnak engedve az erőter
közepe felé igyekszik, több esetben
nagyobb mennyiségben. Végül, ha

a gázkörnyezet szívóhatása nem túl
nagy mértékben csökkenti a meny-
nyiségét, akkor valamelyik nagyobb
területen fejeződik be az útja. A nagy
tömegű előfordulások tulajdonképpen
sóoldatok, míg a környezetről érkező
víz nem az.

Ami a pillanatnyi helyzetet ille-
ti: minden aggodalmunk jogos. Az
uralkodó faj gondatlanul, felelőtlenül,
tisztelenül bánik éltető elemünk-
kel, a benne élőkkal éppen úgy, mint
minden mással, amire befolyásuk van.
Fékezhetetlenül történik úgy a moz-
gó, mint az álló vizek szennyezése,
élővilágának irtása, és ami leggono-
szabb: az elfoglalása. Nem elég, hogy
kihasználják hasznosságát azzal, hogy
közlekedő eszközeikkel telerakják, de
igyekeznek megszállni és kihasználni
felszínét, élőit és mélységeit, közben
teletöltik szemeteikkel. Határokat ké-
peznek és fegyvereikkel fenyegetik
nem csupán egymást, hanem az al-
tuk, vagy körülöttük lévő vizek vala-
mennyi élőjét. Az élet tisztelete éppen
úgy hiányzik az uralkodó fajból, mint
a víz tisztelete.

II. jelentés

Az a feladatomban, hogy jellemezsem
eddiggi kutatásaim és eredményeim
alapján az uralkodó faj legjellemzőbb
tulajdonságait és a tulajdonságok ha-
tásait a bolygóra és környezetére.

Az eddiggi eredmények a következő
következtetésekre, megállapításokra
vezettek.

A faj fizikai képességei korlátozo-
tak, eszközeik nélkül tehetetlennek
látszanak, viszont nagy leleménnyel
képesek céljaiknak megfelelő esz-
köket létrehozni. Ezekhez minden
rendelkezésre álló erőforrást, anyagot
felhasználnak, anélkül hogy a létreho-
zott eszközök jelentős részének ha-
tásait a bolygó felszínének erőszakos

változtatása vonatkozásában korlátozni kívánnák.

A feladat azonban nem a működésük következményeinek vizsgálata, hanem inkább azoknak a fajra jellemző tulajdonságoknak a feltárása, amelyek nyilvánvalóan motiválják tevékenységüket.

Ennek megértéséhez tudnunk kell, hogy a faj legjellemzőbb tulajdonsága a győzni, a legyőzni, a meggyőzni, megértetni, felülmúlni, kiválónak, különönbnek lenni akarása.

Tekintettel arra, hogy ez a faj minden egyedének célja, ezért erre törekszenek az utódok nevelésénél is. A játéktól kezdve a sportnak nevezett vetélkedéseken át, vagy a szelídnék tűnő befolyásolások és a legkegyetlenebb és kíméletlen eszközök és módszerek alkalmazásával is. Ilyenek a háborúk, lázadások, a terror segítségével való uralkodás, az eszközökhöz, élelemhez, italhoz, energiához való hozzájutás korlátozása és társaik alávetése. Valamennyi ezekre a tulajdonságokra vezethető vissza.

Minden törekvésük egy másik belső tulajdonságukkal függ össze, amely nem független a fent megállapított győzni, legyőzni stb. belső készítésüktől. Ez a tulajdonságuk, amelyet ők irigységnek hívnak, látszólag negatív megítélés alá esik náluk, de nyilván ez a megítélés is megkapja a maga pozitív magyarázatát, amit igyekeznek a többséggel elfogadtatni. Ezt aztán népuralomnak, demokráciának nevezik, ami egyébiránt szintén nem más, mint a sikeresebbek uralma az alávetettek felett, de ezt a valóságot sokféle trükkel elszokták fedni. Mindenesetre megteremtik a vetélkedés kifinomultabb formáját vagy terepét.

A többség nem a közakaratot meghatározó sokaság, hanem a tö-

megnek mint eszköznek a használata, valamely, csupán a befolyásosabb, eredményesebb egyedek érdekeinek szolgálatában.

Összefoglalva, annyit lehet megállapítani, hogy lételemük a küzdelem a hatalomért. A minél nagyobb hatalomért, ezért fenyegetést jelentenek nemcsak a bolygó egyre pusztuló életére, hanem a bolygón túl is, ha engedjük, hogy eszközeik segítségével hatalmukat kiterjesszék.

A Jelentéstevő

A Kollégium állapítsa meg, hogy a vizsgált objektíven élő uralkodó fajnak van-e terve a jövőre nézve, különös tekintettel a II. jelentésben említett tulajdonságokra.

III. jelentés

A jelentés készítésének idején tapasztalható olyan jelenségek, amelyek aggodalomra adhatnak okot, és olyanok is, amelyek ellentmondanak a riasztó jeleknek.

Olyan tervről nincsen tudomásunk, amely az érdekeinket fenyegetné. Amit fenyegetőnek tartunk, az abból a készségből származik, amire a II. sz. jelentésben utalás történt. Nevezetesen a győzni, illetve a legyőzni akarás. Ezek az akaratok, szándékok irányulnak a távolság, az idő, az ellenfél, a másik fél, egyed vagy csoport, akármilyen gátlás leküzdésére. A korábbi, valamilyen területen elért siker meghaladásától kezdve azzal, hogy jelentős energiát áldoznak fel nem csupán a környezetük meghódítására, hanem ezt igyekeznek tenni kozmikus méretekben is – ebből erednek a rekordok. Ráadásul minden feltételezett más létezési formára, annak saját hasznosságára, kihasználhatóságára vagy mint ellenségre gondol.

A tudományt, amelyet hosszú fejlődés során egy kisebbség megszerzett, nem arra használják, hogy az életterük (amelyet ők sok néven képesek emlegetni, mi a rövidség kedvéért „Föld”-nek nevezünk) gondjait kiküszöböljék, hanem arra, hogy erőforrásaiktól társaikat megfosszák.

Amíg a versenyeket, amelyeket nemegyszer pusztító mértékig fokoznak, és eszközeik java részét erre használják fel és használják el, amíg az életterüket fenyegető károk okozzák, és azok kiküszöbölésére semmit vagy keveset tesznek, nekünk nincs okuk az aggodalomra.

Aggódunk akkor kellene, ha képesek lennének valamennyien ugyanazt a célt követni. Erre azonban nincs semmi esély.

Ha megvalósulna egységük, akkor máris más lényekké válnánk, olyanokká, akik nem ellenséget látnának bennünk, hanem barátokat, esetleg tanítókat. Ebben az esetben nem lenne félnivalónk.

Küldtünk már hozzájuk olyan tanítót, aki képes lett volna erre az útra vezetni őket, de tudjuk az eredményt. Az útmutatót nagyon gyorsan elpusztították.

A jelentésteveő

1. beszélő:

Mit látnak a kutató robotok?

2. beszélő:

Azt is érzékelik, hogy mit gondolnak.

1. beszélő:

Igaz, hogy árthatnának nekünk?

2. beszélő:

Igaz, de soha nem lesznek képesek rá.

1. beszélő:

Igaz, hogy a Kollégium és a Bölcsék között vita van a módszerekről?

2. beszélő:

Igaz. Csak azt nem vette számításba a Kollégium, hogy a Bölcsék Tanácsa már régóta alkalmazza a befolyásolás sok más módszerét, nemcsak a biológia felhasználásával, hanem a tanítók küldésével. Ők nem azonosak azokkal az eszközökkel, amelyek sajnos lezuhanásukkal hívták fel a figyelmet arra, hogy figyelik őket. Biztos, hogy nem így tervezték, de a céljukat azért így, elpusztulva is elérték. Kellettek ahhoz, hogy az uralkodó faj elgondolkozzon azon, hogy a világ nem őket uralja. Most már biztosan tudják, hogy nincsenek egyedül.

1. beszélő:

És ez a módszer jobb?

2. beszélő:

Vannak nagyon jó eredmények. Vannak, pontosabban lesznek menekülők, akik nem adják fel a reményt azzal kapcsolatban, hogy végül is a tanítóknak van igazuk.

1. beszélő:

A 2. beszélőnek mi a véleménye?

2. beszélő:

Én hiszek a Bölcsék Tanácsának, hogy végül is a jó szándék, a JÓSÁG győzni fog, de a Föld nem menekül meg. A Menekülők más világot építenek majd, más bolygón, más nap alatt.

1. beszélő:

Van erre a biztosíték?

2. beszélő:

Nincs, de reménykedjünk, mert nagyon erős a SZERETET, és csak ezt vihetik magukkal azok, akiket Menekülőknek hívunk.